Revija za evropsko pravo: XVIII (2016) 1.
©Udruženje za evropsko pravo, Kragujevac

Jelena Ćeranić*

UDK 341.642.2:[(460)+(341.176EU)+347.77

str. 93-114.

PRESUDA EVROPSKOG SUDA PRAVDE U PREDMETU KRALJEVINA ŠPANIJA PROTIV SAVETA – REŽIM PREVOĐENJA PATENTNIH SPISA UNITARNOG PATENTA

Apstrakt

U radu se analizira presuda Evropskog suda pravde od 5. maja 2015. u predmetu Kraljevina Španija protiv Saveta EU. Rad na uspostavljanju jedinstvenog sistema zaštite pronalazaka u Evropskoj uniji trajao je skoro četiri decenije. Napokon, u decembru 2012. godine, usvojen je tzv. patentni zakonodavni paket koji se sastoji od tri komponente: Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite, Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja i Sporazuma o jedinstvenom patentnom sudu. Obe uredbe stupile su na snagu u januaru 2013. godine, a počeće da se primenjuju kada Sporazum o jedinstvenom patentnom sudu stupi na snagu. U međuvremenu, Kraljevina Španija podnela je dve tužbe Evropskom sudu pravde, jednu protiv Uredbe o uspostavljanju unitarne patentne zaštite i drugu protiv Uredbe o uspostavljanju unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja.

* Docent Pravnog Fakulteta Univerziteta u Banja Luci; Viši naučni saradnik Instituta za uporedno pravo u Beogradu.

U radu je najpre razmotren režim prevođenja patentnih spisa unitarnog patenta predviđen Uredbom o uspostavljanju unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja. Nakon toga, predstavljena je tužba Španije koja počiva na pet argumenata. Naposletku, detaljno je analizirana presuda ESP.

Ključne reči: unitarni patent, režim prevođenja, Evropska unija, Evropski sud pravde, uredba.

1. Uvodne napomene

Inicijativa za uspostavljanje jedinstvenog sistema zaštite pronalazka u Evropskoj uniji pokrenuta je pre skoro četiri decenije. Od samog početka jedno od najspornijih pitanja bio je režim prevođenja koji bi se primenjivao u okviru sistema patentne zaštite. Napori država članica EU da se pronađe kompromisno rešenje intenzivirani su početkom novog milenijuma. Tako je Evropska komisija u decembru 2009. godine iznela Predlog uredbe o uspostavljanju unitarne patentne zaštite, a u julu 2010. godine Predlog uredbe o uspostavljanju unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja. Međutim, dve države članice EU, Kraljevina Španija i Republika Italija, oštro su se usprotivile predloženom režimu prevođenja što je nagnalo preostale članice da pribegnu mehanizmu bliže saradnje u oblasti unitarne patentne zaštite. Reč je o mehanizmu predviđenom Ugovorima koji omogućava državama članicama EU da uspostave saradnju i po pitanjima o kojima nije postignut sporazum među svim članicama EU.[1] Primenjujući mehanizam bliže saradnje, Evropska komisija je 13. aprila 2011. predložila dve uredbe o unitarnoj patentnoj zaštiti.

Međutim, Kraljevina Španija i Republika Italija su 30. maja 2011. podnele tužbe Evropskom sudu pravde (ESP) navodeći da pokretanje bliže saradnje u oblasti

[1] Detaljnije o mehanizmu bliže saradnje Vid. R. Vukadinović, Diferencirana integracija kao spasonosni metod integracije ili dezintegracije EU, *Pravna riječ*, 39/2014, str. 541–560; J. Ćeranić, Mehanizam bliže saradnje – od Ugovora iz Amsterdama do Ugovora iz Lisabona, *Pravni život*, 12/2010, str. 501–517.

uspostavljanja unitarne patentne zaštite predstavlja povredu Osnivačkih ugovora po više osnova.[2]

Uprkos ovim tužbama, Evropska unija bila je rešena da nastavi rad na uspostavljanju jedinstvenog sistema zaštite pronalazaka. Da bi Evropski parlament i Savet mogli da pristupe glasanju o tzv. patentnom zakonodavnom paketu bilo je neophodno da se opšti pravozastupnik ESP izjasni povodom dve pomenute tužbe. Opšti pravozastupnik je u decembru 2012. godine izneo Mišljenje da bi ESP trebalo da odbije tužbe i time dao "zeleno svetlo" Parlamentu i Savetu da pristupe glasanju. Dana 11. decembra 2012. usvojen je tzv. patentni zakonodavni paket koji se sastoji od tri komponente: Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite (UUPZ),[3] Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja (UUPZP),[4] i Sporazuma o jedinstvenom patentnom sudu (SJPS).[5]

Uredbe su objavljene 31. decembra 2012. u Službenom listu EU, a stupile su na snagu 20. januara 2013. Predviđeno je da će početi da se primenjuju od 1. januara 2014. ili od datuma stupanja na snagu SJPS, u zavisnosti od toga koji od ta dva datuma nastupi kasnije. SJPS potpisan je 19. februara 2013. i predviđeno je da će stupiti na snagu kada ga ratifikuje trinaest država članica koje učestvuju u bližoj saradnji, uključujući Nemačku, Francusku i Ujedinjeno Kraljevstvo. Postupak ratifikacije sporazuma je i dalje u toku.

Evropski sud pravde je, kao što se i očekivalo, imajući u vidu Mišljenje opšteg pravozastupnika, odbio tužbe Španije i Italije u presudi od 16. aprila 2013.

---

[2] Vid. J. Ćeranić, Zakonitost bliže saradnje u oblasti unitarnog patenta – slučaj Španija i Italija protiv Saveta, *Pravna riječ,* 37/2013, str. 111-126.

[3] Uredba (EU) br. 1257/2012 od 17. decembra 2012. o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite, 2012, *Službeni list EU*, 2012, br. L 361 (dalje: UUPZ).

[4] Uredba (EU) br. 1260/2012 od 17. decembra 2012. o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja, 2012, *Službeni list EU*, br. L 361 (dalje: UUPZP).

[5] Sporazum o Jedinstvenom patentnom sudu, dokument dostupan na adresi: *http://www.unified-patent-court.org/images/documents/upc-agreement.pdf*, 11. maj 2016.

Međutim, pitanje sudbine unitarne patentne zaštite još jednom se našlo pred ESP. Naime, u martu 2013. godine, Kraljevina Španija podnela je dve nove tužbe, ovoga puta protiv već usvojenih uredbi o unitarnoj patentnoj zaštiti, jednu kojom se osporava Uredba o unitarnoj patentnoj zaštiti i drugu kojom se osporava Uredba o unitarnoj patentnoj zaštiti koja se tiče prevođenja. Dve godine kasnije, ESP je u presudama od 5. maja 2015. odbio obe tužbe, i na taj način otvorio vrata konačnom početku primene sistema unitarne patentne zaštite.

Rad je posvećen predmetu br. C-147/13 Kraljevina Španija protiv Saveta koji se odnosi na Uredbu o uspostavljanju unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja. Najpre je razmotren režim prevođenja patentnih spisa unitarnog patenta predviđen pomenutom Uredbom. Nakon toga je predstavljena sama tužba Kraljevine Španije koja počiva na pet argumenata. Naposletku je detaljno analizirana presuda ESP.

2. Režim prevođenja patentnih spisa unitarnog patenta

U skladu sa članom 118, stav 2 Ugovora o funkcionisanju EU (UFEU),[6] režim prevođenja patentnih spisa unitarnog patenta definisan je u okviru posebnog pravnog instrumenta. Iako je režim prevođenja bio "kamen spoticanja" ili preciznije rečeno "jabuka razdora" prilikom svih ranijih pokušaja da se uspostavi jedinstven sistem zaštite pronalazaka na teritoriji država članica EU, odredbe predviđene Uredbom o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja veoma su jednostavne i jasne.[7]

Osnovna odredba koja se tiče režima prevođenja patentnih spisa unitarnog patenta sadrži direktno upućivanje na odredbu člana 14 Konvencije o izdavanju evropskih patenata (KEP). U skladu sa ovim članom, spisi evropskog patenta objavljuju se na jeziku postupka i sadrže prevod patentnih zahteva na druga dva službena jezika Evropskog zavoda za patente (EZP).[8] Dakle, Uredba predviđa da

---

[6] Čl. 118, st. 2 UFEU: "Savet, odlučujući u skladu sa posebnim zakonodavnim postupkom, utvrđuje uredbama jezičke režime na evropskom nivou. Savet odlučuje jednoglasno, posle konsultovanja sa Evropskim parlamentom."

[7] Vid. J. Ćeranić, Režim prevođenja unitarnog patenta: problemi, prioriteti, perspektive, *Pravna riječ*, 39/2014, 671–686.

[8] Čl. 14, st. 6 Konvencije o izdavanju evropskih patenata (dalje: KEP).

ukoliko je evropski patent sa unitarnim dejstvom objavljen u skladu sa članom 14, stavom 6 KEP-a, dalja prevođenja nisu potrebna.[9] Ovo upućivanje na član 14 KEP-a ne predstavlja problem jer je u fazi objavljivanja unitarni patent još klasični evropski patent. Dalje, Uredba utvrđuje da se zahtevi za unitarno dejstvo (kao što je navedeno i u Uredbi)[10] podnose na jeziku postupka.[11]

Uredba o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja predviđa pravila prevođenja uzimajući u obzir činjenicu da su, u poređenju sa ukupnim brojem postojećih patenata, sporovi dosta retki i tiču se samo komercijalno vrednih patenata.[12] Stoga Uredba predviđa da u slučaju spora zbog povrede evropskog patenta sa unitarnim dejstvom, nosilac patenta na zahtev tuženog obezbeđuje kompletan prevod evropskog patenta sa unitarnim dejstvom na službeni jezik bilo države članice u kojoj je došlo do povrede, bilo države članice u kojoj tuženi ima prebivalište.[13]

Prilikom spora u vezi sa evropskim patentom sa unitarnim dejstvom, na zahtev nadležnog suda za takve sporove u državi članici koja učestvuje u bližoj saradnji, nosilac patenta obezbeđuje kompletan prevod patenta na jezik koji se koristi u postupcima pred tim sudom.[14]

Prema UUPZP-u u oba slučaja nosilac patenta je taj koji snosi sve troškove prevođenja.[15]

U slučaju spora koji sadrži zahtev za naknadu štete, pre nego što dobije prevod, sud pred kojim se vodi spor ocenjuje i uzima u obzir (posebno kada je tuženi srednje ili malo preduzeće, fizičko lice ili neprofitna organizacija, univerzitet ili

---

[9] Čl. 3, st. 1 UUPZP.

[10] Čl. 9, st. 1 tač. g) UUPZ.

[11] Čl. 3, st. 2 UUPZP.

[12] H. Ullrich, Harmonizing Patent Law: The Untamable Union Patent, *Max Planck Institute for Intellectual Property and Competition Law Research Paper Series*, 12-03, str. 12 (fn. 35).

[13] Čl. 4, st. 1 UUPZP.

[14] Čl. 4, st. 2 UUPZP.

[15] Čl. 4, st. 3 UUPZP.

državna istraživačka organizacija) da li je tuženi znao ili je imao razumnog osnova da zna da je on povredio evropski patent sa unitarnim dejstvom.[16]

Odredbe u vezi s naknadom troškova prevođenja sadržane su u Uredbi o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja. S obzirom na to što je KEP-om predviđeno da evropski patentni zahtevi mogu biti podneti na bilo kom jeziku u skladu sa članom 14, stav 2 KEP-a,[17] države članice koje učestvuju u bližoj saradnji, u skladu sa odredbama Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite,[18] ovlašćuju Evropski zavod za patente da odlučuje o zahtevima za povraćaj svih troškova prevođenja u punom iznosu za podnosioce koji su podneli patentne zahteve Evropskom zavodu za patente na jednom od zvaničnih jezika Unije, koji nije zvanični jezik EZP-a.[19]

3. Tužba Kraljevine Španije

Kraljevina Španija je 22. marta 2013. podnela dve nove tužbe, jednu protiv Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite i drugu protiv Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja. Ovog puta Republika Italija nije joj se pridružila.

Kada je reč o tužbi protiv Uredbe o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja. Kraljevina Španija zahteva od Suda da: poništi pobijanu uredbu; alternativno poništi članove 4 i 5, član 6, stav 2 i član 7, stav 2 pomenute uredbe; i naloži Savetu da snosi troškove. S druge strane, Savet, zahteva od Suda da: odbije tužbu; i naloži

---

[16] Čl. 4, st. 4 UUPZP.

[17] Čl. 142, st. 2 KEP-a: "Evropska prijava patenta mora biti podneta na jednom od službenih jezika ili, ako je podneta na nekom drugom jeziku, mora biti prevedena na jedan od službenih jezika, u skladu sa Pravilnikom o sprovođenju. Sve vreme dok traje postupak pred Evropskim zavodom za patente, ovaj prevod može biti usaglašavan sa tekstom podnete prijave. Ako se zahtevani prevod ne podnese u propisanom roku, prijava će se smatrati povučenom."

[18] Čl. 9 UUPZ.

[19] Čl. 5, st. 1 UUPZP.

Kraljevini Španiji da snosi troškove. U prilog tužbi Kraljevina Španija ističe pet argumenata koji se odnose na:

1. povredu načela nediskriminacije u pogledu upotrebe jezika;
2. povredu načela iz presude Meroni/Visoka vlast zbog prenošenja na EZP administrativnih poslova u vezi sa evropskim patentom sa unitarnim dejstvom;
3. nepostojanje pravne osnove;
4. povredu načela pravne sigurnosti; i
5. povredu načela autonomije prava EU.

4. Presuda Evropskog suda pravde u predmetu br. C-147/13

Najpre je opšti pravozastupnik Evropskog suda pravde, 18. novembra 2014, izložio Mišljenje u kome zastupa stav da ESP treba da odbije obe tužbe. U skladu sa time, Evropski sud pravde doneo je 5. maja 2015. presudu kojom se odbijaju obe tužbe Kraljevine Španije, detaljno obrazloživši zašto je odbačen svaki od argumenata.[20]

4.1. Povreda načela nediskriminacije u pogledu upotrebe jezika

Kraljevina Španija tvrdi da je Savet odobrenjem pobijane uredbe povredio načelo nediskriminacije iz člana 2 UEU. Uredbom o sprovođenju bliže saradnje u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite koja se tiče prevođenja za evropski patent sa unitarnim dejstvom ustanovljen je jezički režim kojim se ugrožavaju pravna lica čiji jezik nije jedan od službenih jezika EZP-a. Takvim režimom stvara se nejednakost u postupanju prema građanima i preduzećima EU koji raspolažu sredstvima pomoću kojih mogu, s određenim stepenom stručnog znanja, da razumeju spise sastavljene na tim jezicima, i prema onima koji ne raspolažu tim sredstvima, te ih moraju prevoditi o svom trošku. Svako ograničenje korišćenja svih službenih jezika EU mora da bude opravdano, uz poštovanje načela proporcionalnosti.[21]

---

[20] ESP, *Kingdom of Spain v. Council*, predmet br. C-147/13, 5. maj 2015.

[21] *Ibid*., tač. 22.

Kao prvo, nije zagarantovan pristup prevodima spisa kojima se dodeljuju prava EU. Spisi evropskog patenta sa unitarnim dejstvom objavljuju se na jeziku postupka i uključuju prevode patentnih zahteva na preostala dva službena jezika EZP-a, bez mogućnosti drugih prevoda, što predstavlja diskriminaciju i čime se povređuje načelo pravne sigurnosti. Pobijana uredba ne precizira ni na kojem se jeziku priznaje evropski patent sa unitarnim dejstvom, kao ni da li se to priznanje objavljuje. Činjenica da je jezički režim evropskog patenta sa unitarnim dejstvom zasnovan na režimu EZP-a nije garancija njegove usklađenosti sa pravom EU.

Kao drugo, pobijana uredba nije proporcionalna i opravdana razlozima opšteg interesa. 1) Nije predviđeno stavljanje na raspolaganje makar prevoda patentnih zahteva, što uzrokuje pravnu nesigurnost i može imati negativne posledice po konkurenciju u okviru jedinstvenog tržišta. 2) Evropski patent sa unitarnim dejstvom je pravo intelektualne svojine koje je ključno za jedinstveno tržište. 3) Tom uredbom ne predviđaju se odredbe o prelaznim pravilima kako bi se obezbedilo odgovarajuće poznavanje patenta. U tom pogledu ni razvoj automatskog prevođenja, niti obaveza podnošenja celovitog predloga u slučaju spora nisu dovoljne mere.

Stoga bi, prema mišljenju Kraljevine Španije, uvođenje izuzetka od načela jednakosti službenih jezika EU trebalo da bude opravdano drugim kriterijumima, a ne onim ekonomske prirode, pomenutim u tačkama 5 i 6 pobijane uredbe.

Savet na ove navode odgovara da, kao prvo, iz Ugovora nije moguće izvesti zaključak da bi prema svim službenim jezicima EU u svim okolnostima trebalo postupati na jednak način, što je uostalom i potvrđeno članom 118, stavom 2 UFEU. Taj član ne bi imao smisla ukoliko bi postojao samo jedan mogući jezički režim koji bi uključivao sve službene jezike Evropske unije.

Kao drugo, prema sistemu koji se trenutno primenjuje, svako fizičko ili pravno lice može podneti zahtev za evropski patent na bilo kom jeziku, pod uslovom da u roku od dva meseca podnese prevod na jedan od tri službena jezika EZP-a, koji postaje jezik postupka, dok se patentni zahtevi posle toga objavljuju na preostala dva službena jezika EZP-a. Zbog toga se prijava prevodi i objavljuje na španskom jeziku, samo ako je zatraženo priznanje patenta u Kraljevini Španiji.

Kao treće, posledice neobjavljivanja na španskom jeziku ograničenog su dometa. 1) Pobijanom uredbom predviđen je sistem naknade troškova. 2) Patentima uglavom upravljaju advokatske kancelarije specijalizovane za patente, koje poznaju i druge jezike EU. 3) Uticaj na pristup naučnim informacijama na španskom jeziku je ograničen. 4) Trenutno se samo neznatni deo patentnih

prijava prevodi na španski jezik. 5) Uredbom o sprovođenju bliže saradnje u oblasti stvaranja unitarne patentne zaštite predviđeno je uvođenje visokokvalitetnog sistema automatskog prevođenja na sve jezike EU. 6) Članom 4 UUPZP-a određeno je ograničenje moguće odgovornosti malih i srednjih preduzeća, fizičkih lica, neprofitnih organizacija, univerziteta i državnih istraživačkih organizacija.

Kao četvrto, cilj ograničenja broja jezika koji se upotrebljavaju u okviru unitarne patentne zaštite je legitiman jer se zasniva na razumnim troškovima istog.

Evropski sud pravde istakao je da iz sudske prakse proizlazi da se pozivanje na upotrebu jezika u Evropskoj uniji u Ugovorima ne može smatrati opštim pravnim načelom EU na osnovu kojeg sve što može uticati na interese građana Unije mora biti, u svim okolnostima, sastavljeno na njihovim nacionalnim jezicima.

U ovom slučaju nesporno je da je pobijanom uredbom uspostavljeno nejednako postupanje sa službenim jezicima EU. Naime, član 3, st. 1 UUPZP-a, kojim se utvrđuje režim prevođenja, poziva se na objavljivanje patentnih spisa u skladu sa članom 14, st. 6 KEP-a. Na osnovu te odredbe i odredbe člana 14, st. 1 KEP-a, spisi u vezi sa evropskim patentom objavljuju se na jeziku postupka, koji mora biti jedan od službenih jezika EZP-a (francuski, engleski ili nemački) i sadrže prevod patentnih zahteva na preostala dva službena jezika EZP-a. Ako su ispunjeni uslovi propisani tim odredbama KEP-a, za priznanje unitarnog dejstva evropskog patenta o kome je reč ne traži se nijedan drugi prevod.

Ukoliko je moguće pozivati se na legitimni cilj opšteg interesa i dokazati njegovo postojanje, trebalo bi imati na umu da nejednako postupanje pri upotrebi jezika mora, između ostalog, da bude u skladu sa načelom proporcionalnosti, odnosno mora biti prikladno za ostvarenje cilja o kojem je reč, a da se pritom ne prekorači ono što je nužno za postizanje tog cilja.

Kada je, kao prvo, reč o cilju koji Savet nastoji da postigne, iz tačke 16 preambule pobijane uredbe sledi da je njen cilj stvaranje jedinstvenog i jednostavnog režima prevođenja evropskog patenta sa unitarnim dejstvom. Tačke 4 i 5 pojašnjavaju da bi, u skladu sa odlukom o bližoj saradnji, režim prevođenja za evropski patent sa unitarnim dejstvom trebalo da bude jednostavan i isplativ. Osim toga, režim prevođenja trebalo bi da obezbedi pravnu sigurnost i podstiče pronalazaštvo (posebno u korist malih i srednjih preduzeća), tako što će pristup evropskom patentu sa unitarnim dejstvom i celokupnom patentnom sistemu biti lakši, jeftiniji i pravno sigurniji. Iz navedenog proističe da je cilj pobijane uredbe da

omogući pristup zaštiti koju patent pruža, posebno malim i srednjim preduzećima.[22]

Legitimnost takvog cilja ne može se osporiti. Jedan od izbora koji ima pronalazač u trenutku kada nastoji da zaštiti svoj pronalazak priznanjem patenta jeste onaj koji se odnosi na teritorijalni opseg željene zaštite. On o tome odlučuje na osnovu opšte ocene prednosti i nedostataka svake od mogućnosti, koja obuhvata, između ostalog, složene ekonomske procene poslovnih interesa za zaštitu u različitim državama u odnosu na ukupan iznos troškova u vezi s priznanjem patenta u tim državama, uključujući i troškove prevođenja.

Međutim, sistem zaštite evropskog patenta predviđen KEP-om je složen i podrazumeva veoma visoke troškove za podnosioca prijave koji želi da zaštiti svoj pronalazak priznanjem patenta u svim državama članicama. Složenost i troškovi, posledica su obaveze nosioca evropskog patenta kojeg je priznao EZP da u svakoj državi članici u kojoj želi zaštitu za svoj patent podnese prevod potonjeg na njen službeni jezik. Ovakav postupak predstavlja prepreku patentnoj zaštiti u EU.

Dalje, ESP ističe da sasvim izvesno propisi KEP-a imaju negativne posledice po pronalazaštvo i konkurentnost preduzeća EU, posebno malih i srednjih preduzeća, koja bez složenih i skupih postupaka ne mogu razvijati nove tehnologije zaštićene patentima koji pokrivaju celokupnu teritoriju Unije. Upravo zahvaljujući jezičkom režimu koji uspostavlja pobijana uredba, pristup evropskom patentu sa unitarnim dejstvom i patentnom pravosuđu je lakši, jeftiniji i pravno sigurniji.[23]

Kao drugo, potrebno je proveriti da li je sistem uspostavljen pobijanom uredbom prikladan za postizanje legitimnog cilja, tj. da li omogućava pristup patentnoj zaštiti.

U tom pogledu trebalo bi imati na umu da je cilj pobijane uredbe da ustanovi režim prevođenja evropskih patenata kojima je, na osnovu UUPZ-a, dodeljeno unitarno dejstvo. Budući da EZP odlučuje o priznanju evropskih patenata,

---

[22] *Ibid*., tač. 34.

[23] ESP, predmet br. C-147/13, tač. 35–37.

pobijana uredba zasniva se na režimu prevođenja EZP-a, u okviru kog je predviđena upotreba francuskog, engleskog i nemačkog jezika. Pritom, pomenuta uredba ne predviđa prevod spisa evropskog patenta ili bar njegovih zahteva na službeni jezik svake države u kojoj će važiti evropski patent sa unitarnim dejstvom, kao što je to slučaj sa evropskim patentnom. Shodno tome, režim uspostavljen ovom uredbom zaista omogućava pristup patentnoj zaštiti uz smanjenje troškova u vezi sa zahtevima za prevođenje.[24]

Kao treće, trebalo bi proveriti da li režim uspostavljen pobijanom uredbom prevazilazi ono što je potrebno za ostvarenje legitimnog cilja koji treba postići.

U tom pogledu ESP je u presudi Kik/OHIM iz 2001. godine[25] istakao da je potrebno očuvati ravnotežu, s jedne strane između interesa privrednih subjekata i interesa Zajednice kad je reč o troškovima postupka, i s druge strane, između interesa podnosioca prijave za priznanje prava intelektualne svojine i interesa drugih privrednih subjekata, kad je reč o pristupu prevodima spisa kojima se dodeljuju prava, ili o postupcima koji uključuju više privrednih subjekata.

1) Kada je reč o očuvanju ravnoteže između interesa privrednih subjekata i interesa Zajednice u pogledu troškova postupka priznanja unitarnog dejstva evropskog patenta, trebalo bi istaći da, iako EU drži do očuvanja višejezičnosti (čija je važnost naglašena u članu 3, st. 3, tač. 4 UEU i članu 22 Povelje o osnovnim pravima EU),[26] visoki troškovi u vezi s priznanjem evropskog patenta koji obuhvata teritoriju svih država članica predstavljaju prepreku patentnoj zaštiti u EU. Zato je neophodno da u režimu prevođenja evropskog patenta sa unitarnim dejstvom postoji balans, tj. ravnoteža između troškova i dejstva (učinkovitosti).[27]

2) Trebalo bi naglasiti da je Savet predvideo uspostavljanje više mehanizama kako bi se obezbedila potrebna ravnoteža između interesa podnosioca prijave za evropski patent sa unitarnim dejstvom i interesa drugih privrednih subjekata,

---

[24] *Ibid*., tač. 38–39.

[25] ESP, *Kik v. OHIM*, predmet br. C-361/01, 9. septembar 2003.

[26] Čl. 22. Povelje o osnovnim pravima EU: "Unija poštuje kulturnu, religioznu i jezičku različitost."

[27] ESP, predmet br. C-147/13, tač. 42.

kada je reč o pristupu prevodima spisa kojima se dodeljuju prava ili postupcima koji uključuju više privrednih subjekata.

Kako bi se, pre svega, omogućio pristup evropskom patentu sa unitarnim dejstvom, a posebno kako bi se podnosiocima prijave omogućilo da svoje prijave podnose EZP-u na bilo kom jeziku EU, članom 5 pobijane uredbe predviđen je sistem naknade troškova prevođenja do određene granice za one podnosioce prijave (posebno mala i srednja preduzeća) koji prijavu patenta podnesu EZP-u na službenom jeziku EU koji nije jedan od službenih jezika EZP-a.

Da bi se smanjile nepogodnosti za privredne subjekte koji ne raspolažu sredstvima pomoću kojih mogu, s određenim stepenom stručnog znanja, da razumeju spise sastavljene na nemačkom, engleskom ili francuskom jeziku, Savet predviđa, članom 6 pobijane uredbe prelazni period od maksimalno dvanaest godina, dok sistem visokokvalitetnog automatskog prevođenja na sve službene jezike EU ne postane dostupan. Tokom tog prelaznog perioda svaki zahtev za unitarno dejstvo mora da bude propraćen prevodom celokupnog spisa na engleski jezik, ako je jezik postupka nemački ili francuski, odnosno prevodom celokupnog spisa na druga dva službena jezika EU, ako je jezik postupka engleski.

Naposletku, kako bi se zaštitili privredni subjekti koji ne raspolažu sredstvima pomoću kojih, s određenim stepenom stručnog znanja, mogu razumeti jedan od službenih jezika EZP-a, Savet predviđa, u članu 4 pobijane uredbe, odredbe koje se primenjuju u slučaju spora. Na osnovu ovih odredaba, kada su takvi subjekti osumnjičeni za povredu patenta, omogućeno im je da dobiju, pod uslovima predviđenim tim članom, celokupan prevod evropskog patenta sa unitarnim dejstvom. A u slučaju spora u vezi sa zahtevom za naknadu štete, sud koji vodi spor procenjuje i vodi računa o dobroj veri navodnog učinioca povrede.

Imajući na umu te elemente, može se zaključiti da pobijana uredba uspostavlja potrebnu ravnotežu između različitih interesa, te ne prevazilazi ono što je potrebno za ostvarenje legitimnog cilja koji treba da se postigne. S tim u vezi, odluka Saveta da u okviru uspostavljanja režima prevođenja evropskog patenta sa unitarnim dejstvom različito postupa sa službenim jezicima EU,

ograničavajući se na nemački, engleski i francuski, prikladna je i proporcionalna legitimnom cilju koji treba postići tom uredbom.[28]

Prema tome, prvi argument se odbacuje.[29]

4.2. Povreda načela uspostavljenih presudom Meroni/Visoka vlast

Obrazloženje Kraljevine Španije u vezi s drugim argumentom je da je Savet prenošenjem na EZP ovlašćenja za upravljanje sistemom naknade troškova prevođenja i objavljivanja prevoda u okviru prelaznog perioda (član 5 i član 6, st. 2 pobijane uredbe) povredio načela uspostavljena presudom Meroni/Visoka vlast, a potvrđena presudama Romano i Tralli/BCE.

Kao prvo, ni preambula UUPZ-a niti preambula pobijane uredbe (UUPZP-a) ne sadrže objektivno opravdanje za ovo prenošenje ovlašćenja.

Kao drugo, iz presude Meroni/Visoka vlast proizilazi da se prenošenje ovlašćenja može odnositi samo na jasno određena ovlašćenja za sprovođenje u odnosu na koja nema prostora za diskreciono odlučivanje. Vršenje ovih ovlašćenja podleže rigoroznom nadzoru u pogledu objektivnih kriterijuma koje je odredilo telo koje prenosi ovlašćenja. Kraljevina Španija ističe da u ovom predmetu to nije slučaj.[30]

1) Članom 5 pobijane uredbe upravljanje sistemom naknade povereno je EZP-u, koji ima diskreciono ovlašćenje da odlučuje o pravu na naknadu troškova koje taj sistem predviđa. Dalje, na osnovu člana 9, st. 3 UUPZ-a države članice obavezne su da obezbede efikasnu pravnu zaštitu protiv odluka koje EZP donese prilikom izvršavanja zadataka iz stava 1 te odredbe. Ta je nadležnost članom 32, st. 1, tač. (i) SJPS-a poverena isključivo Jedinstvenom patentnom sudu. Međutim, EZP uživa imunitet u vezi sa sudskom nadležnošću i izvršenjem, te akti EZP-a ne podležu nikakvom sudskom nadzoru.

---

[28] *Ibid*., tač. 43–47.

[29] *Ibid*., tač. 48.

[30] *Ibid*., tač. 50–51.

2) Obaveza objavljivanja prevoda, predviđena članom 6, st. 2 pobijane uredbe, predstavlja delatnost u vezi s kojom ne postoji nikakvo diskreciono ovlašćenje. Ona, međutim, ne podleže nikakvom sudskom nadzoru.[31]

Savet ističe da Kraljevina Španija ne osporava činjenicu da je upravljanje sistemom naknade i objavljivanje prevoda u nadležnosti država članica koje učestvuju u bližoj saradnji, koje deluju posredstvom EZP-a. Sprovođenje prava EU u nadležnosti je, pre svega, država članica i, za obaveze koje se odnose na sistem naknade i objavljivanje prevoda, nisu potrebni uniformni uslovi za sprovođenje u smislu člana 291, st. 2 UFEU. Načela uspostavljena presudama Meroni/Visoka vlast, Romano i Tralli/BCE nisu relevantna. U svakom slučaju, ta načela nisu povređena.[32]

Evropski sud za patente ističe da iz podnesaka Kraljevine Španije proizlazi da nisu ispunjeni uslovi koji omogućavaju prenošenje ovlašćenja koje je Savet navodno izvršio u članu 5 i članu 6, st. 2 pobijane uredbe, što predstavlja povredu načela uspostavljenih presudom Meroni/Visoka vlast.

U tom pogledu trebalo bi naglasiti da se članom 5 i članom 6, st. 2 pobijane uredbe države članice koje učestvuju u bližoj saradnji pozivaju, u skladu sa članom 9 UUPZ-a, da obaveze predviđene tim članovima povere EZP-u, u smislu člana 143 KEP-a.

Kako proizlazi iz člana 1, st. 2 UUPZ, ta uredba predstavlja poseban sporazum u smislu člana 142 KEP-a, i shodno tome na taj se sporazum primenjuju odredbe IX dela Konvencije koji se odnosi na posebne sporazume (članovi 142–149). U skladu sa članovima 143 i 145 KEP-a, grupa država ugovornica može na osnovu odredbi IX dela KEP-a poveriti određene obaveze EZP-u.

Da bi se sprovele pomenute odredbe, članom 9, st. 1, tač. (d) i (f) UUPZ-a određeno je da države članice koje učestvuju u bližoj saradnji prenose na EZP zadatke u vezi s objavljivanjem prevoda iz člana 6 pobijane uredbe tokom prelaznog perioda iz tog člana, i u vezi sa upravljanjem sistemom naknade troškova prevođenja utvrđenih pobijanom uredbom.

---

[31] *Ibid*., tač. 52–53.

[32] *Ibid*., tač. 54.

Sud zaključuje da je dodeljivanje određenih zadataka EZP-u zapravo posledica sklapanja posebnih sporazuma između država članica EU koje učestvuju u bližoj saradnji, kao ugovornih strana KEP-a, u smislu člana 142 Konvencije.

Budući da, suprotno argumentima Kraljevine Španije, Savet nije preneo ovlašćenja za sprovođenje koja mu pripadaju na osnovu prava EU ni na države članice koje učestvuju u bližoj saradnji, ni na EZP, ne mogu se primeniti načela koja je ESP uspostavio u presudi Meroni/Visoka vlast.

Iz navedenog proističe da se odbacuje i drugi argument.[33]

4.3. Nepostojanje pravnog osnova za član 4 UUPZP-a

U okviru trećeg tužbenog razloga, Kraljevina Španija tvrdi da je pravna osnova za unošenje člana 4 u pobijanu uredbu pogrešna jer se ta odredba ne odnosi na jezički režim evropskih prava intelektualne svojine, u skladu sa članom 118, st. 2 UFEU, već obuhvata određene procesne garancije u okviru sudskog postupka, koje se ne mogu zasnivati na toj odredbi UFEU.[34]

Savet tvrdi da se pobijanom uredbom zaista uspostavlja jezički režim, budući da se njome utvrđuju prevodi koji se traže nakon priznanja i registracije unitarnog dejstva evropskog patenta sa unitarnim dejstvom. Tako je članom 3, st. 1 te uredbe uspostavljen jezički režim evropskog patenta sa unitarnim dejstvom, precizirajući da, kada je reč o situaciji nakon registracije unitarnog dejstva, ne treba zahtevati dodatne prevode kada je spis evropskog patenta sa unitarnim dejstvom objavljen u skladu sa odredbama KEP-a. Član 4 UUPZP-a popunjava pravnu prazninu pošto jezički režim EZP-a ne predviđa pravila u slučaju spora. Dalje, budući da pravom EU nisu usklađeni procesni propisi država članica, potrebno je obezbediti da navodni počinilac povrede (tuženi) uvek ima pravo da dobije celokupan prevod evropskog patenta sa unitarnim dejstvom o kojem je reč.

Evropski sud pravde, prilikom ocene ovog argumenta, rezonuje na sledeći način: u skladu sa ustaljenom sudskom praksom, izbor pravne osnove za jedan akt EU

---

[33] *Ibid*., tač. 56–64.

[34] *Ibid*., tač. 65.

mora se zasnivati na objektivnim elementima koji podležu sudskom nadzoru, među kojima su i cilj i sadržaj tog akta.

U ovom slučaju, kada je reč o cilju pobijane uredbe, trebalo bi naglasiti da se, u skladu sa naslovom i članom 1 te uredbe, njome sprovodi bliža saradnja u oblasti uspostavljanja unitarne patentne zaštite u vezi sa režimom prevođenja. Kao što proističe iz tačke 16 preambule pobijane uredbe, njen cilj je uspostavljanje jedinstvenog i jednostavnog režima prevođenja patentnih spisa evropskog patenta sa unitarnim dejstvom.

Kada je reč o sadržaju pobijane uredbe, trebalo bi naglasiti da je članom 3, st. 1 te uredbe predviđeno da, ne dovodeći u pitanje odredbe koje se odnose na prevode u slučaju spora i prelazne odredbe, ne bi trebalo zahtevati dodatne prevode kada je spis evropskog patenta sa unitarnim dejstvom objavljen u skladu sa članom 14, st. 4 KEP-a. U skladu s tom odredbom KEP-a, spisi evropskih patenata objavljuju se na jeziku postupka i sadrže prevod patentnih zahteva na preostala dva službena jezika EZP-a.

Iz prethodnih razmatranja proizlazi da se pobijanom uredbom, u skladu sa članom 118, st. 2 UFEU, uspostavlja jezički režim za evropski patent sa unitarnim dejstvom određen upućivanjem na član 14, st. 6 KEP-a.

U tom pogledu trebalo bi naglasiti da član 118, st. 2 UFEU ne isključuje mogućnost da se prilikom određivanja jezičkog režima za evropska prava intelektualne svojine uputi na jezički režim organizacije zadužene za priznanje prava intelektualne svojine, kojem će se priznati unitarno dejstvo. Takođe je irelevantno što se pobijanom uredbom ne uređuje iscrpno jezički režim koji se primenjuje na evropski patent sa unitarnim dejstvom. Naime, članom 118, st. 2 UFEU ne zahteva se da Savet uskladi sve aspekte jezičkog režima prava intelektualne svojine uspostavljene na osnovu tog člana.

Kada je reč o članu 4 pobijane uredbe, trebalo bi utvrditi da li se taj član neposredno odnosi na jezički režim evropskog patenta sa unitarnim dejstvom, s obzirom na to da se njime određuju posebna pravila u vezi s prevođenjem evropskog patenta sa unitarnim dejstvom u specifičnom kontekstu postojanja spora. Budući da je jezički režim evropskog patenta sa unitarnim dejstvom predmet svih odredbi pobijane uredbe, a posebno onih iz članova 3, 4 i 6, koji uređuju različite situacije, član 4 te uredbe, ne može se odvojiti od ostalih odredbi te uredbe.

S obzirom na prethodna razmatranja, argument Kraljevine Španije prema kojem član 118, st. 2 UFEU ne može da bude pravna osnova pobijane uredbe trebalo bi odbaciti.

Prema tome, i ovaj argument se odbacuje.[35]

4.4. Povreda načela pravne sigurnosti

Kraljevina Španija tvrdi da je Savet povredio načelo pravne sigurnosti. Pre svega zbog toga što se spisi evropskog patenta sa unitarnim dejstvom objavljuju samo na jeziku postupka, a ne i na ostalim službenim jezicima EZP-a, pobijanom uredbom ograničene su mogućnosti informisanja privrednih subjekata. Zatim, ta uredba ne precizira aranžmane koji se odnose na jezik ili uopšte priznanje evropskog patenta sa unitarnim dejstvom. U pogledu upravljanja sistemom naknada, uredba ne navodi ni gornju granicu troškova koji se nadoknađuju, niti način njenog određivanja. Štaviše, odredbe člana 4 pomenute uredbe nisu dovoljne da bi se neutralizovao nedostatak informacija u vezi sa evropskim patentom sa unitarnim dejstvom. Prevod evropskog patenta sa unitarnim dejstvom podnesen u slučaju spora nema pravno dejstvo i tom se odredbom ne predviđaju konkretne posledice u slučaju kada je učinilac povrede postupao u dobroj veri. Na kraju, sistem automatskog prevođenja nije postojao u trenutku donošenja pobijane uredbe, tako da nema garancija da će uspešno funkcionisati u oblasti u kojoj je tačnost prevoda od presudne važnosti.[36]

Savet ocenjuje da argumenti Kraljevine Španije povređuju načela indirektnog (posrednog) upravljanja i supsidijarnosti na kojima počiva pravo EU. Pobijana uredba ostavlja državama članicama da konkretno urede pitanja kao što su sistem naknade ili automatskog prevođenja. Načelo pravne sigurnosti ne zahteva da sva pravila budu do najsitnijih detalja utvrđena u osnovnoj uredbi, jer određena pravila mogu utvrditi i države članice ili se mogu odrediti aktima o sprovođenju. Osim toga, članom 4, st. 4 pobijane uredbe određeni su bitni elementi i kriterijumi na osnovu kojih će ih primenjivati nacionalni sudovi.

---

[35] *Ibid*., tač. 68–75.

[36] *Ibid*., tač. 76.

Evropski sud pravde u obrazloženju presude navodi da, u skladu sa ustaljenom sudskom praksom, načelo pravne sigurnosti zahteva da su pravna pravila jasna, precizna i da im je dejstvo predvidivo kako bi zainteresovana lica mogla da se orijentišu u situacijama i pravnim odnosima uređenim u okviru pravnog poretka EU.

Kao prvo, argumentacijom Kraljevine Španije prema kojoj su pobijanom uredbom ograničene mogućnosti informisanja privrednih subjekata, zapravo se osporava jezički režim uspostavljen pomenutom uredbom jer njime nije predviđen prevod evropskog patenta sa unitarnim dejstvom na sve službene jezike EU. Međutim, to obrazloženje već je odbačeno u okviru prvog argumenta koji Kraljevina Španija navodi u prilog tužbe.[37]

Kao drugo, kada je reč o argumentu prema kojem pobijanom uredbom nisu predviđeni aranžmani u vezi s jezikom ili dodelom unitarnog dejstva, relevantne odredbe te uredbe, zajedno sa onima iz UUPZ-a, isključuju postojanje bilo kakve povrede načela pravne sigurnosti.

Naime, članom 3, st. 2 pobijane uredbe određeno je da se zahtev za unitarno dejstvo iz člana 9 UUPZ-a podnosi na jeziku postupka. U vezi s tim, jezik postupka je članom 2, tač. (b) pobijane uredbe definisan kao jezik postupka koji se upotrebljava u postupku pred Evropskim zavodom za patente, kako je određeno u članu 14, st. 3 KEP-a.

U skladu sa članom 3, stav 1 UUPZ-a, unitarno dejstvo mora biti upisano u Registar unitarne patentne zaštite, koji u skladu sa članom 2, tač. (e) predstavlja deo Registra evropskog patenta koji vodi EZP. U skladu sa članom 14, st. 8 KEP-a, upisi u Registar evropskog patenta se objavljuju na tri službena jezika EZP-a.[38]

Treće, kad je reč o navodnom nepostojanju gornje granice troškova ili načina određivanja te granice, dovoljno je utvrditi da (kao što je naveo opšti pravozastpnik u tačkama 110 i 111 Mišljenja), u skladu sa članom 9, st. 2 UUPZ-a, države ugovornice KEP-a obezbeđuju upravljanje i nadzor nad aktivnostima u vezi sa zadacima iz člana 9, st. 1 te uredbe i u tu svrhu uspostavljaju Uži odbor

[37] *Ibid*., tač. 80.

[38] *Ibid*., tač. 81–83.

Upravnog saveta Evropske patentne organizacije u smislu člana 145 KEP-a. Stoga je odluka o gornjoj granici troškova ili o načinu određivanja te granice u nadležnosti država članica učesnica u okviru užeg odbora. U tom pogledu, dakle, ne može se utvrditi postojanje povrede načela pravne sigurnosti.

Kao četvrto, činjenica da pravno dejstvo proizvodi samo patent na jeziku na kojem je priznat, a ne prevod koji se, na osnovu člana 4 pobijane uredbe, mora podneti u slučaju spora, ne stvara nikakvu pravnu nesigurnost jer privredni subjekti o kojima je reč mogu sa sigurnošću znati koji je jezik verodostojan kako bi ocenili opseg zaštite koju pruža evropski patent sa unitarnim dejstvom.

Kao peto, nepostojanje naznake konkretnih posledica u slučaju u kojem je navodni počinilac povrede postupao u dobroj veri takođe nije povreda načela pravne sigurnosti. Upravo suprotno, kao što proističe iz tačke 9 preambule, to omogućava nadležnom sudu da oceni okolnosti svakog pojedinačnog slučaja pri čemu, između ostalog, vodi računa o tome da li je navodni počinilac povrede malo ili srednje preduzeće koje deluje samo na lokalnom nivou i uzima u obzir jezik postupka pred EZP-om, tokom prelaznog perioda, i prevode podnete zajedno sa zahtevom za unitarno dejstvo.

Kao šesto, kad je reč o argumentaciji Kraljevine Španije o nepostojanju garancija za dobro funkcionisanje sistema automatskog prevođenja koji nije bio dostupan u trenutku donošenja pobijane uredbe, trebalo bi istaći da je ono što se zapravo dovodi u pitanje upravo odabir zakonodavca EU da odredi prelazni period od dvanaest godina za uspostavljanje jednog dela jezičkog režima koji se odnosi na automatsko prevođenje prijava patenta i spisa na sve službene jezike EU. Tačno je da ne postoji garancija dobrog funkcionisanja pomenutog sistema, koji će postati dostupan na kraju prelaznog perioda, ali to nije dovoljno za poništenje pobijane uredbe zbog povrede načela pravne sigurnosti, budući da se takva garancija ne može pružiti. Stoga se argumentacija Kraljevine Španije odbacuje kao bespredmetna.

U tim okolnostima ne može se utvrditi postojanje nikakve povrede načela pravne sigurnosti.

Dakle, i četvrti argument se odbacuje.[39]

---

[39] *Ibid*., tač. 84–89.

4.5. Povreda načela autonomije prava EU

Kraljevina Španija tvrdi da je član 7 pobijane uredbe protivan načelu autonomije prava EU zato što pravi razliku između stupanja na snagu i primene pomenute uredbe. Pritom se, kao datum od kojeg se Uredba primenjuje, određuje 1. januar 2014, uz naznaku da će se taj datum pomeriti ako Sporazum o Jedinstvenom patentnom sudu ne stupi na snagu u skladu sa članom 89, st. 1 Sporazuma. U ovom slučaju ugovornim stranama SJPS-a (koji predstavlja akt međunarodnog prava) dato je ovlašćenje da same odrede datum od kojeg će se primenjivati odredbe prava EU i kada će, shodno tome, nadležnosti Unije biti izvršene. Kraljevina Španija dodaje da su primeri iz zakonodavne prakse koje je Savet naveo irelevantni.[40]

Savet tvrdi da iz tačaka preambule UUPZ-a proizlazi da je, kako bi osigurao pravilno funkcionisanje evropskog patenta sa unitarnim dejstvom, doslednost sudske prakse i pravnu sigurnost i isplativost za nosioce patenata, zakonodavac EU odabrao da poveže evropski patent sa unitarnim dejstvom sa delovanjem posebnog sudskog tela koje bi trebalo da bude uspostavljeno pre priznanja prvog evropskog patenta sa unitarnim dejstvom. U tom pogledu ne postoji nikakva pravna prepreka uspostavljanju veze između evropskog patenta sa unitarnim dejstvom i Jedinstvenog patentnog suda, što je i obrazloženo u tačkama 24 i 25 preambule UUPZ-a. U zakonodavnoj praksi postoje primeri uspostavljanja veze između primenljivosti akata EU i nekih događaja koji nisu neposredno u vezi s tim aktom.

Što se tiče ocene Suda, on ističe da je članom 7, st. 2 pobijane uredbe određeno da se ona primenjuje od 1. januara 2014. ili od dana stupanja na snagu Sporazuma o Jedinstvenom patentnom sudu, u zavisnosti od toga koji datum nastupi kasnije.

U skladu sa sudskom praksom, neposredna primena uredbe, predviđena članom 288, st. 2 UFEU, zahteva da za njeno stupanje na snagu i primenu u korist ili na štetu pravnih subjekata, nije potreban nikakav propis kojim se ona unosi u nacionalno pravo, osim ako ta uredba ostavlja državama članicama da same donose zakonodavne i druge pravne, upravne i finansijske mere potrebne za primenu njenih odredbi.

---

[40] *Ibid*., tač. 90.

Takav je slučaj u ovom predmetu, s obzirom na to da je sam zakonodavac EU, u cilju primene odredaba pobijane uredbe, prepustio državama članicama da donose određene mere unutar pravnog okvira koji utvrđuje KEP i da osnuju Jedinstveni patentni sud koji je, kao što je navedeno u tačkama 24 i 25 preambule pomenute uredbe, ključan za obezbeđenje pravilnog funkcionisanja tog patenta, doslednosti sudske prakse i pravne sigurnosti i isplativosti za nosioce patenata.

Iz prethodnih razmatranja sledi da peti argument treba odbaciti.[41]

U svetlu svega navedenog, Sud je odlučio da tužbu u celosti odbije, kao i alternativni zahtev Kraljevine Španije za delimično poništenje pobijane uredbe.[42]

Dakle, i ova tužba se odbija, a Kraljevina Španija će snositi sopstvene troškove i troškove Saveta EU.

5. Umesto zaključka

Sve u svemu, Evropski sud pravde je u presudama od 5. maja 2015. odbio tužbe koje je podnela Kraljevina Španija, i protiv Uredbe o uspostavljanju unitarne patentne zaštite i protiv Uredbe o uspostavljanju unitarne patentne zaštite koja se tiče režima prevođenja. Ovakva odluka Evropskog suda pravde može se tumačiti kao, s jedne strane, svojevrsni odgovor svima onima koji se protive uspostavljanju sistema zaštite pronalazaka u EU unitarnim patentom, a s druge strane, "vetar u leđa" onima koji se zalažu za novi sistem u smislu da inteziviraju rad na ratifikaciji Sporazuma o jedinstvenom patentnom sudu kako bi unitarna patentna zaštita što pre počela da se primenjuje u Evropskoj uniji.

---

[41] *Ibid*., tač. 93–96.

[42] *Ibid*., tač. 97.

Jelena Ćeranić, Ph.D.*

Judgment of the European Court of Justice in Case Kingdom of Spain *v* Council – Translation Arrangements Applicable to the Unitary Patent

Summary

The paper deals with the judgment of the European Court of Justice in Case Kingdom of Spain v Council from 5 May 2015. The efforts on establishing the unified system of patent protection in Europe had begun just after the creation of the European Communities, but it was only in December 2012 when the unitary patent package was finally adopted. It consisted of three components: Regulation implementing enhanced cooperation in the area of the creation of the unitary patent protection, Regulation implementing enhanced cooperation in the area of the creation of the unitary patent protection with regard to the applicable translation arrangements and Agreement on a Unified Patent Court. Two Regulations entered into force in January 2013 and its implementation will started when the Agreement comes into force. In the meantime, the Kingdom of Spain brought two actions against these regulations. The focus of this article is on the second one against the Regulation on the unitary patent protection with regard to the applicable translation arrangements. After introductory notes with regard to efforts on establishing unitary patent protection, the first part of the article is devoted to the translation arrangements provided by the Regulation. The second part is dedicated to the action which relies on five pleas in law. The judgment of European Court of Justice, by which the action was dismissed in its entirety, is presented in the third part of the article.

Keywords: unitary patent, translation arrangements, European Union, European Court of Justice, regulation.

---

* Assistant professor at the Faculty of Law University of Banja Luka; Research associate at the Institute of Comparative Law in Belgrade.